

Stvoření člověka ... překvapení...

Vložil/a mladez, St, 27/06/2012 - 16:20

Stvoření člověka

Rozdejte nakopírované obrazy M.Chagalla a ptejte se:

- a. Co je na obraze? Může se ozývat: Slunce, dva lidé. Jeden spí, nebo je mrtvý, nebo zraněný, druhý ho nese. Mrtvý nebude, ten, kdo ho nese, se netváří provinile, nebo smutně.
- b. Kdybyste měli říci, co se tam děje, jak to na vás působí, co byste řekli? Možností je jistě víc. Někdo je moc unaven a druhý ho nese domů. Vypadá to, jako kdyby utíkal rychle. Nakloněn, nohy jako když utíká. Není to únos? Jako kdyby někdo někoho vysvobodil a odnášel ze zajetí. Ohlíží se – jak? Jakoby se obával pronásledování? (Neutíká za mnou někdo?) Nebo se vám zdá, že v tom ohlédnutí je něco jiného? Jako kdyby se tam vzadu chtěl někoho na něco zeptat? Nebo je to takový ten „poslední pohled“ (pro vzpomínku) – jako když navštívíte rodný dům, a pak se vrátíte pryč, tak ještě se ještě jednou ohlédnete – abyste si zapamatovali, a co všechno vám proběhne hlavou, nebo když někdo odjíždí vlakem pryč, a vy se za tím vlakem ještě díváte... (Není to „vrah a nechce se zbavit oběti“? Vrah by se neohlížel v tuhle chvíli.)

c. O co tam jde?

Obraz má jméno. Je to „stvoření člověka“. Gen 2,7. Překvapilo vás to? V Gen je taková dost „řemeslnická představa“. Bůh jako na písku si „uplácá člověka“ jako bábovičku. Tady jinak. Lepší obraz (biblicky) než Dürer, Michelangelo. S člověkem je to nějak složitější, než aby byl takové „oživené monstrum“. „Golem“. Jak je to s člověkem? Dotýkáme se něčeho „stěžejního“. Je to „stvoření člověka“, ale jsou tam dva lidé. Jak by to mohlo být? Buď to je Adam a nese si domů Evu (jak ženich nosívá nevěstu přes práh) Ale když se podíváte lépe, zjistíte, že ten, kdo spí je Adam a ten co ho nese – bude tedy asi anděl.

d. Jak je na tom Adam? Adam – nic neví. Spí. Sní. Bude se muset probudit. Postavit na vlastní nohy. Ale teď je nesen. Takhle začíná život. Nic neví. Sní, spokojeně. Ten druhý – to je „někdo od Boha“. „Anděl“. Doslova posel, poslíček.

e. Zajímá vás něco na něm, zaujalo vás něco na něm? Proč se nedívá dopředu? Ohlíží se. Jakoby se ptal: fakt, do té tmy ho mám položit? Teda, Bože! Jak tohle myslíš? Ohlíží se – udržuje spojení s Ním. Aby bylo jasně vidět jeho tvář. Proč utíká: už abych to měl za sebou a mohl se vrátit? Nebo – je to pořádný kus cesty – z nebe na zem, abychom to stihli. Nebo...

To „místo určení“ je dost tmavé. Proč to namaloval Chagall. tak?

Je hodně stínů na zemi. Například? Zatmění myslí, srdce. Těžko řešitelné situace. Smrt. Vina. Bolest zatemňuje výhled... Zapomínáme. Ztrácíme.

f. Jak je to se světlem?

Na obraze nejprve: Je „shora“, je tam slunce. Jsou tam písmena. Jhvh. Bůh. Nebe. A kde ještě? To světlo sluneční „ulpí“ na oněch obou postavách. I na člověku. Přestože všechno okolo je ve tmě, ty dvě postavy jsou tak „sluneční“.

Pořád a pořád. Neztratí se ve tmě. Neztratí se, nesplyne, vyčnívá... Pamatuje si... To je ta věc! Adam tomu třeba nebude rozumět. Prožil to „jen ve snu“, jen ve spánku (starý židovský mýtus vypráví o tom, jak Michael snese Adama s nebe a nechá mu prožít ve snu „spasení“). Bude to mít jen jako sen třeba. Nebude o tom moci, umět pořádně mluvit. Ale „nezapomene na to“. Ani ve chvíli nejhlubší tmy. (To je „důvod toho“ „vzpínání se ke slunci“.) Pramen Touhy.

Pokuste se shrnout:

To jsem já. Vynesen z nebe... Výsadek, vysazen...

(To se děje každým narozením taky. Vynesen z nebe matčina těla. Byli jsme zajedno, byli jsme „u sebe navzájem, nebylo jasné, kde jsi Ty a kde jsem já, prolínalo se to, nemusel jsem mít strach, necítil jsem vinu, nebylo mezi námi kus cesty, nebylo potřebí „přes tu vzdálenost“ něco doručovat, vzkazovat, hráli jsme se navzájem...). A teď jsem vysazen z nebe.

A to bez jeho vědomí. Sám o tom nerozhoduje.

Můžeme si udělat resumé? Co se nám tu o člověku připomnělo?

Člověk je vynesen z nebe. Je taky ve tmě, sám, v pustině. Člověk musí do tmy. Do samoty. Do pustiny. To je jeho úděl. (Prý to je také „podstata gnóze“).

Ale na druhou stranu si „pamatuje“ nebo „sní“ o ne-samotě. O spolubytí. A světle.

Stvoření člověka ... překvapení...

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangel.cz>)

To je sen, kterého se nezbaví. Nezapomene se to. Máme to v sobě jako Touhu. (To je pramen té Touhy). Které často nerozumíme. Ale která nás vede, někdy žene, někdy kroutí, nenechá nikdy dlouho být – když nevím, co s ní, kde se vzala, po čem se vztahuje. Nosíme ho na srdci, za víčky... Je pramenem trpkosti a také radosti.

Tedy: jsem já a jsi Ty (je „ne-Já“). Víím to. Mezi mnou a tebou je kus cesty. Jsme prostě tak: „ve vztahu“. „Na distanc“. A přesto ne naprostá samota. Sám a ne-sám. Sám a s touhou po Tobě. To je situace...

Překonáme někdy tu samotu? Nikdy docela? I když se objímáme s blízkým člověkem, i pak jsme kousek od sebe. I jindy, když už se zdá... Je orgasmický zážitek. Popsat se dá jako zrušení základní struktury vnímání: subjekt-objekt. Já-Ty. Na různých rovinách. Sex. Zmatení vědomí drogou, uchvácenost přírodou, davová psychóza, sugesce, muzika...

Ale jen částečně, na chvíli, pravdivě nebo nepravdivě, a nikdy ne definitivně. (Pak bývá smutno, když je to bez lásky, tak hodně smutno).

Pramen Touhy se zde dá pochopit. Je to Touha po slunci, Bohu, po ženě, muži, po blízkosti, (i strach z toho) je touhou po zcelení. Po nebi. Po sjednocení.

Mezi nebem a zemí, mezi mnou a Tebou, mezi člověkem a Bohem bude prostor, který člověk nepřekoná. (na to jsou specialisté: andělé. Možná jejich služba taky vážne, jako ta naše poštovní. Možná je nedokážeme přijmout, odmítneme přijmout „doporučenou zásilku“. „To není pro mě“. A křesťané mluví v této souvislosti o Kristu.)

Tedy:

Není a nebude to jen tak, být člověkem. Být sám – a nebýt sám.

Dokáží přijmout tu „vztahovost“, vzájemnost? Když se nám neztratí ten „první sen“. Když nás nebude děsit, týrat, v noci budit.

Snášen s nebe. Šetrně. Jemně, s láskou a pro lásku. Když pro tu šetrnost uchováme smysl. (A možná i o lásce bychom se tu mohli něco naučit. Nechává druhého „být“. Nespoutává, nepohlcuje, nezmocňuje se ho, neznásilňuje... „Nevlastní“. Jako rodiče děti musí pustit..., a v každé jiné opravdu-lásce je to tak – „pro příběh“... Musím tě „pustit do svobody“.

To je jeden z největších paradoxů v našem životě: Abych mohl s tebou být, musím „tě nechat být“. Není to zapuzení. (to se člověk odvrátí...).

Tedy: když se ptám někdy, co že je to se mnou, že se cítím tak, jak se cítím a dělám to, co dělám? Máme všichni něco jako „nebeský syndrom“. Vynesen z nebe. Toužím po návratu.

Jun, Pavel

Překvapení

Neoznamujte předem thema na tuto schůzi. Řekněte, že to bude překvapení. Zvážíte zájem. Týden napřed do zapečetěné obálky vložte théma s případnou k němu otázkou a rozdáte několika členům s podotknutím, aby žádnému o tom neříkali. Připojte do obálky svoji žádost, aby dotyčný člen při příští schůzi udělal 3-5 minutový proslov na vloženu otázku. Otázky budou číslovány tak, aby jeden po druhém bez volání mohl bráti účast.

Thema by bylo: Jakým sdružením bych si přál, aby naše sdružení bylo. Po jedné nebo dvou úvodních písní a modlitbě přečte vůdce Řím. 12, 6-17 a krátce uvede některé krásné křesťanské ideály a přání v tom obsažené, které mají vztah pro sdružení. Pak uvede, že mají snad i jiní z kroužku některé ideály a přání pro naše sdružení. Postupně nyní následovati budou proslovy na otázky dříve rozdané. Jakým bych si přál míti naše sdružení – po stránce:

- 1) organizační
- 2) společenských zábav a společenského života
- 3) opravdového bratrství
- 4) opravdovosti a vyspělosti mravní
- 5) vyspělosti duchovní a náboženské výchovy
- 6) sociální práce
- 7) poměru k církvi
- 8) finanční
- 9) tělovýchovné

Stvoření člověka ... překvapení...

Převzato z Katecheze (<https://katecheze.evangnet.cz>)

10) abstinence - čistého mluvení a jednání

Nechť se také jiné o tom rozhovoří, bude-li čas. Vůdce nebo předseda na konec pak shrne tato přání a proslovy v jeden celek a vybídne k jejich uskutečnění.

V.V.

otištěno z Bratrstva 1924

Biblický odkaz: Genesis 2,7

Autor: Jun, Pavel

Autor: V.V.

Rok vzniku: 2009

- [Společenství](#)
- [Společnost](#)
- [Zázraky](#)
- [Biblický program](#)
- [Tematický program](#)
- [Dorost](#)
- [Konfirmace](#)
- [Mládež](#)
- [30 minut](#)
- [60 minut](#)
- [Na počtu nezáleží](#)

Odkaz na zdroj: <https://katecheze.evangnet.cz/programy/stvoreni-cloveka-prekvapeni>